

Redenen waarom het nodig is om de rechten van Inheemse en Tribale volken wettelijk te regelen!!

- a. Rechtzetten van historisch onrecht. Vanaf de koloniale periode is er veel onrecht geweest tegenover Inheemse en Tribale volken. Het erkennen van hun grondenrechten en andere collectieve rechten is een actie van de hedendaagse Staat Suriname om dit historisch onrecht recht te zetten.
- b. Doordat er geen wetgeving is op de grondenrechten en andere collectieve rechten van Inheemse en Tribale volken, staan ze bloot aan vele bedreigingen en kunnen er verschillende conflicten ontstaan, bijv. het uitgeven van grond of concessies in en rondom dorpsgebieden aan derden. Wettelijke vaststelling van deze rechten zal ertoe bijdragen dat Inheemse en Tribale volken meer rechtszekerheid en rechtsgelijkheid hebben. En zal voorkomen dat wij weer zullen worden geconfronteerd met situaties zoals die zich tijdens de bouw van de Afobakka stuwdam hebben voorgedaan. Dit komt ook de rechtsstaat ten goede.
- c. Inheemse en Tribale volken zijn voor een groot deel afhankelijk van hun gronden, daar zijn hun apotheek, supermarkt, heilige plekken, etc. Zonder hun gronden zullen ze moeilijk een waardig bestaan kunnen hebben en komen ook hun cultuur en hun culturele integriteit in gevaar.
- d. Suriname kan met deze wettelijke regeling voldoen aan haar regionale- en internationale verplichtingen. Suriname is al vaker aangemaand om dergelijke wetgeving te maken en heeft zelfs al meerdere vonnissen van het regionale, Inter-Amerikaanse Hof voor de Rechten van de Mens tegen zich.
- e. Net zoals andere landen met Inheemse volken, neemt Suriname hiermee een belangrijke stap voor verdere dekolonisatie. Kolonistoren beschouwden Inheemse en Tribale volken vaak als minderwaardig en als "wilden", en de Inheemse en Tribale volken werden openlijk gediscrimineerd. Zij werden niet als volk erkend en heel vroeger niet eens als burgers van het land. Hun leiders werden niet erkend en er was geen sprake van participatie in de totstandkoming van nationaal beleid. Het rectificeren van deze aspecten is dus ook onderdeel van een dekolonisatieproces.
- f. Suriname streeft naar voortgaande decentralisatie, en het erkennen van de collectieve rechten van Inheemse en Tribale volken is een heel belangrijk onderdeel daarvan. In de praktijk worden deze groepen bestuurd door hun eigen traditionele autoriteiten, die met de erkenning van deze rechten niet alleen "traditioneel gezag" maar ook "wettelijk erkend traditioneel gezag" van de Inheemse en Tribale volken worden. Hun input in districtsplannen zal wettelijk geregeld zijn, en de Inheemse en Tribale volken zullen nu rechtstreeks kunnen participeren in de uitvoering van regionale ontwikkelingsplannen.

VIDS

- g. Opeenvolgende regeringen hebben beloofd de grondenrechtenkwestie te zullen aanpakken. Het is echter voor het eerst dat er daadwerkelijk concrete wetsvoorstellen worden gemaakt en demarcatie van de gebieden van de Inheemse en Tribale volken daarin wordt opgenomen, en ook voor het eerst dat dit in nauwe samenwerking met vertegenwoordigers van de Inheemse en Tribale volken zelf wordt gedaan.
- h. Het wettelijk regelen van de collectieve rechten van Inheemse en Tribale volken zal ook een ondersteuning van gemeenschapsontwikkeling betekenen, want de Inheemse en Tribale volken kunnen dan zelf besluiten nemen over de richting en inhoud van hun ontwikkelingsplannen, en samenwerkingen aangaan voor ontwikkelingsprojecten met zekerheid op hun grondgebieden.
- i. Het erkennen van de collectieve rechten van Inheemse en Tribale volken zal ook positief werken voor het verbeteren van het investeringsklimaat. Bonafide investeerders vragen namelijk ook om rechtszekerheid als het gaat om investeringen in gebieden waarin en waarvan de Inheemse en Tribale volken leven, en veel internationale ontwikkelingsfondsen stellen de bescherming van de rechten van Inheemse en Tribale volken zelfs als voorwaarde.
- j. Bescherming van de natuur: Dankzij hun duurzame levenswijze en het respect voor de natuur door Inheemse en Tribale volken, zijn hun gebieden de best beschermde natuurgebieden met de hoogste concentratie van biodiversiteit en carbonopslag, en de laagste graad van ontbossing en landdegradatie in hun gebieden. Dit is wetenschappelijk bevestigd door de meest toonaangevende intergouvernementele wetenschappelijke instanties op het gebied van klimaatverandering en biodiversiteit.

Het proactieve beleid om Suriname een voortrekkersrol te geven als groenste land ter wereld zal hiermee verder gestalte krijgen. Immers, het zijn niet per se formele natuurreservaten die de beter beschermde gebieden zijn, maar de door Inheemse en Tribale volken bewoonde gebieden die hun natuur effectiever beschermen en beheren.

- k. De focus van de wereld schuift daardoor snel in de richting van wettelijke erkenning van Inheemse en Tribale gebieden in plaats van het creëren van natuurreservaten volgens achterhaalde natuurbehoud-paradigma's.
- l. De collectieve grondtitels zijn zoals vermeld niet-overdraagbaar, ondeelbaar, niet-verhandelbaar en onbelastbaar. Met het vestigen van dergelijke collectieve grondtitels op delen van het grondgebied, wordt het Surinaams grondgebied ook wettelijk beschermd tegen grondspeculatie door individuen die enorme lappen grond zouden kunnen verkrijgen voor individueel voordeel. Ook wordt hiermee verzekerd dat investeerders, binnen- of buitenlandse investeerders, niet met alle inkomsten uit het gebruik van natuurlijke hulpbronnen kunnen weglopen. Met de nieuwe wetgeving zullen gronduitgifte of concessies in deze gebieden immers niet zonder inspraak en benefit-sharing van de lokale gemeenschappen mogelijk zijn. Het Surinaams grondgebied wordt hiermee dus sterker beschermd!

VIDS